

# FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA .....

<b>Prețul abonamentului:</b>	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	<b>Prețul inserțiunilor:</b>
Pe un an . . . . . 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an . . . . . 80 „		
Pe un pătrar de an . . . . . 40 „		
Pe număr . . . . . 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an . . . . . 260 Lei.		

## Adunarea eparhială

a Eparhiei ort. rom. a Caransebeșului, periodul XX, sesiunea V. convocată la Caransebeș pe Dumineca Samarinenței, 10 Maiu 1931.

### ȘEDINȚA III-a

în ziua Luni, în 11 Maiu 1931 ora 4 p. m.

Președinte: Prea Sfinția Sa Episcopul eparhial Dr. Iosif Tr. Badescu.

Notar: Petru Fotoc. BCU Cluj / Central Univers

Nr. 23. Comisiunea financiară, prin raportorul său Eugen Sudreșian, referență asupra raportului general al secției economice, pe anul 1930.

Raportul fiind tipărit și distribuit, se consideră de cetit.

Comisiunea propune, iar

Adunarea eparhială ia la cunoștință raportul, care se alătură la protocol sub litera D.

Adunarea eparhială ia cu plăcere la cunoștință verificarea regulată a socoților bisericești și invită Consiliul eparhial a lua măsurile cele mai energice față de acele organe, cari din neglijență sau reavoință n'ar înainta la timp socoțile și prelinințele bisericești.

Nr. 24. Acelaș raportor prezintă raportul Consiliului eparhial Nr. 2740 E/931, cu care se înaintează proiectul de buget al eparhiei pe anul 1932.

Comisiunea propune, iar adunarea eparhială decide:

Bugetul eparhiei ort. rom. a Caransebeșului pe anul 1932, se stabilește

a) la venite cu Lei 9,762.338.—

b) la spese cu Lei 9,762.338.—

Nu poate trece însă cu vederca, că în lipsă de acoperiri, deoarece eparhia nu dispune de venite proprii, iar statul prin suprimarea subvențiilor n'a venit în ajutorul eparhiei — în lipsă de prevederi bugetare, mai multe chestiuni de mare importanță n'au putut fi luate în seamă, prin care fapt vor suferi interesele bisericii strămoșești în timpurile de azi, când trebuie să lupte cu atâtea curente distrugătoare și periculoase, atât pentru biserică, cât și pentru stat.

Nr. 25. Acelaș raportor prezintă bilanțul și contul profit și pierdere al Librăriei, Tipografiei și Legătoriei Diecezane pe anul 1930, bilanțul s'a confruntat cu registrele principale și auxiliare, precum și cu actele justificative și aflându-se în deplină ordine, comisiunea financiară propune, iar Adunarea eparhială, după ce vorbește la obiect deputatul Patrichie Râmneanțu și după deslușirile date de P. S. Sa Domnul Episcop, raportorul enunță următorul concluz:

Bilanțul și contul profit și pierdere pe anul 1930, se aprobă și deficitul să se amortizeze din capitalul stabilimentului, care capital este creat din venitul anilor anteriori, iar conducerii stabilimentului se dă absolutoriul convenit pe gestiunea anului 1930, recomandându-se ca la stabiliment să se facă economiile posibile.

Nr. 26. Acelaș raportor, prezintă raportul Consiliului eparhial Nr. 1852 E/1931, cu care se înaintează sumarul socoților fondurilor și fundațiunilor diecezane, pe anul 1930, precum și socoata fondului general administrativ, în comparație cu bugetul anului 1930.

Comisiunea scontrând Cassa a aflat un sald de Lei 32022.— în consonanță cu registrele.

Verificând diferite operațiuni din gestiunea anului 1930, precum și valorile fondurilor și fundațiunilor, le-a aflat în perfectă consonanță cu registrele, purtate în mod exemplar.

Comisiunea în cursul scontrării a aflat că, eparhia poartă în evidență încă și astăzi la active imprumulul de războiu ungar în sumă de Lei 108.175.— înscriindu-se între pretensiunile dubioase.

Asemenea propune, ca Consiliul eparhial să se ocupe cu trecerea la dubioase a valorii acțiunilor dela băncile, cari sunt în concurs, respective în lichidare cum sunt: „Bihoreana” din Oradea-mare, „Timișana” din Timișoara, „Victoria” din Arad și Casa comercială „Severineana” din Caransebeș.

Comisiunea propune, ca o parte din numerarul Cassei să se plaseze succesive în diferite realități și efecte publice.

După acestea, la propunerea Comisiunei, Adunarea eparhială aduce următorul concluz:

Socoțile fondurilor și fundațiunilor pe pe anul 1930, se aprobă.

Invită Consiliul eparhial, să treacă la dubioase suma de Lei 108.175, valoarea imprumulului de război ce este neincassabil.

Consiliul eparhial să se ocupe cu trecerea la dubioase a valorii acțiunilor dela băncile care sunt în concurs respective în liquidare, cum sunt: „Bihoreana“ din Oradea mare, „Timișana“ din Timișoara, „Victoria“ din Arad și Casa comercială „Severineana“ din Caransebeș. Se plaseze parte din numărul Cassei și în mod succesiv în diferite realități și efecte publice.

Nr. 27. Acelaș raportor prezintă bilanțul și contul profit și pierdere pe anul 1930 al fabricii eparhiale de lumini și propune:

Bilanțul și contul profit și pierdere pe anul 1930 se aproba și conducătorilor stabilimentului, se dă absolutul convenit pe gestiunea anului 1930.

Nr. 28. Acelaș raportor refercăz asupra raportului Consiliului eparhial, în cauza zidirei unui etaj la casa diecezană Nr. 484 din Caransebeș, unde sunt plaseate cancelăriile diecezane și a adaptărilor necesare la reședința și capela episcopescă.

Comisiunea propune, iar Adunarea eparhială aduce următorul concluz:

Adunarea eparhială autorizează Consiliul eparhial, ca după fixarea planului definitiv, să execute lucrările proiectate până la valoarea de Lei 1,200.000.—

Nr. 29. Raportorul comisiunii bisericești Ioan Geția, refercăz asupra raportului general al Consiliului eparhial, secția administrativ-bisericăscă. Cetindu-se acest raport, Comisiunea propune următorul proiect de concluz:

a) În general raportul se ia la cunoștință și se alătură la protocol sub litera E.

b) În special:

Ad. I. Adunarea eparhială întrunindu-se astăzi, pentru prima dată sub Domnia Majestății Sale Regelui Carol II, pătrunsă de sentimentele de loialitate, pe care pururea le-a nutrit poporul nostru dreptcredincios față de Augusta persoană a Monarhului, depune la treptele gloriosului Tron românesc, omagii de supunere și neclintită iubire, dorind Majestății Sale Regelui Carol II, viață îndelungată și senină, domnie fericită și luminoasă.

Ad. II. Adunarea eparhială, copleșită de durerea mare, ce a îndurat biserica noastră eparhială prin trecerea la cele eterne a aceluia, care a fost Arhierul și vicariul episcopesc Filaret Musta, apreciază pe marele preot al Altarului strămoșesc, pe profesorul și directorul fostului nostru Institut teologic, pe educatorul și părintele sufletesc al generației noastre de astăzi, pe asesorul consistorial și Vicariul episcopesc, care timp de peste 60 ani și-a jertfit zi de zi puterile sale în serviciul bisericii noastre, pe marele Mecenat, care și în clipa despărțirii sale de cele pământești, când ochii săi se stingeau, nu și-a uitat de generațiile viitoare, ci cu sufletul său înălțat și cu largă munificență, a vărsat roada muncii sale de o viață întreagă, pentru întărirea acestora în credința străbună, și râvna și iubirea pentru Biserica părinților noștri. Cu smerenie ne închinăm memoriei și spiritului Prea Sfinției Sale și rugăm pe dreptul Judecător, ca răsplătindu-i faptele să-l așeze în șirul celor bineplăcuți ai Săi.

Ad. III. Adunarea eparhială ia act de activitatea pastorală și misionară a preoțimeii întru apărarea credinței și întru combaterea căsătorilor nelegiuite.

Ad. IV. Adunarea eparhială învătă Consiliul eparhial să accelereze dispozițiile pentru întregirea protopopiatului Logojului, Adunarea eparhială își exprimă regre-

tele, că această chestiune, nici până azi nu a fost rezolvată la Consiliul mitropolitan și învătă Consiliul eparhial să urgenceze rezolvarea.

În ce privește protopopiatul Orșovei, adunarea eparhială învătă Consiliul eparhial, să procedeze la întregirea protopopiatului, indiferent de protestul îndat, pentru menținerea sediului la Mehădia.

Luând cuvântul deputatul Dr. Gheorghe Dobrin, arată că cauza despărțirilor ierarhice stagnează și propune ca la proiectul de concluz al Comisiunii, să se adauge următorul amendament:

„Delegația congresuală să fie învătă cu toată insistența, ca să convină de urgență și să facă demersurile necesare, pentru finalizarea proceselor de despărțire ierarhică a proceselor pentru mănăstiri și fundațiuni“.

În acelaș senz vorbește deputatul Traian Oprea și Dr. Valeriu Boleanțu, care propune ca cauzele aflătoare între hotarele țării, fără considerare la stadiul lucrărilor delegației congresuale, să se urnească la instanțele noastre judecătorești. Deputatul Patrichie Râmneanțu, propune, ca din considerare la împrejurarea, că multe din inconvenientele, pe cari le întâmpinăm în parohiile noastre sunt a se atribui și împrejurării, că în număr însemnat de parohii nu sunt întregite, să se aprobe următorul amendament:

„Adunarea eparhială învătă Consiliul eparhial, să caute ca pe orice cale să afe mijloacele necesare, pentru posibilitatea întregirii parohiilor vacante din Eparhie“.

Înceindu-se discuția și după explicațiile date de Prea Sfinția Sa Domnul Episcop, Adunarea eparhială aduce următorul concluz:

a) În general:

Raportul se ia la cunoștință și se alătură la protocol sub litera E.

b) În special:

Ad. I. Adunarea eparhială întrunindu-se astăzi, pentru prima dată sub domnia Majestății Sale Regelui Carol II, pătrunsă de sentimentele de loialitate, care pururea le-a nutrit poporul nostru dreptcredincios, față de Augusta persoană a Monarhului, depune la treptele gloriosului Tron românesc, omagiile de supunere și neclintită iubire, dorind Majestății Sale Regelui Carol II viață îndelungată și senină, domnie fericită și luminoasă.

Ad. II. Adunarea eparhială, copleșită de durerea mare, ce a îndurat biserica ortodoxă română și îndeosebi eparhia noastră, prin trecerea la cele eterne a aceluia, care a fost Arhierul și Vicariul episcopesc Filaret Musta, apreciază pe marele preot al Altarului strămoșesc, pe profesorul și directorul fostului nostru Institut teologic și pedagogic, pe educatorul și părintele sufletesc al generației noastre de astăzi, pe asesorul consistorial și Vicariul episcopesc, care timp de peste 60 ani și-a jertfit zi de zi, puterile sale în serviciul bisericii noastre, pe marele Mecenat, care și în clipa despărțirii sale de cele pământești, când ochii săi se stingeau, nu și-a uitat de generațiile viitoare, ci cu sufletul său înălțat și cu largă munificență a vărsat roada muncii sale de o viață întreagă pentru întărirea acestora în credința străbună, în râvna și iubirea pentru Biserica părinților noștri. Cu smerenie ne închinăm memoriei și spiritului Prea Sfinției Sale și rugăm pe



pe Dreptul Judecator, ca răsplatindă faptele, să-l așeze în șirul celor bineplacuți ai Său.

Ad. III. Adunarea eparhială la act de activitatea pastorală și misionară a preoțimii, întru apărarea credinței și întru combaterea casatoriilor nelegitime.

Ad. IV. Adunarea eparhială invită Consiliul eparhial să accelereze dispozițiile pentru întregirea protopopiatelor vacante.

În ce privește protopopiatul Logojului, adunarea eparhială își exprimă regretele, ca această chestiune, nici până azi nu a fost rezolvată la Consiliul mitropolitan și invită Consiliul eparhial, să urgenteze rezolvarea.

În ce privește protopopiatul Orșovei, adunarea eparhială invită Consiliul eparhial să procedeze la întregirea protopopiatului, indiferent de protestul îndat, pentru menținerea sediului la Mehadia.

Adunarea eparhială, invită Consiliul eparhial, să facă pașii de lipsă și să aștepte pe orice cale, mijloacele necesare pentru întregirea parohiilor vacante din eparhie, pe de altă parte se înființeze parohii acolo, unde necesitatea reclamă imperios.

Consiliul eparhial se intervine, ca delegația congresuală, pentru despărțirea ierarhică, să se convoace de urgență și să facă demersurile necesare, pentru finalizarea proceselor de despărțire ierarhică și a proceselor pentru mănăstiri și fundațiuni.

Nr. 30. Raportorul comisiei speciale, Dr. Valeriu Boleanțu, referență asupra raportului Consiliului eparhial Nr. 32/II E ex 1931, în cauza compunerii bugetului anului 1931 și suprimării unor posturi la Consiliul nostru eparhial.

Din raport se constată, că guvernul, pentru echilibrarea bugetului, a recurs la cele mai radicale mijloace, suprimând posturi și reducând salariile funcționarilor și diurnele protopresbiterilor Eparhiilor ortodoxe române, care măsură atinge mai ales eparhiile din mitropolia Ardealului, dar în special eparhia noastră, ca una, care este cea mai lipsită de mijloace materiale.

Incheindu-se discuția, la care iau parte deputații Sabin Evuțian, Romul Ancușa și după explicațiile date de Prea Sfinția Sa Domnul Episcop, Adunarea eparhială, aduce următorul concluz:

Adunarea eparhială la act despre hotărârea Nr. 6103, a Consiliului eparhial și cu multă durere constată, că prin reducerile și suprimările bugetare din bugetul statului pe anul 1931 Biserica ortodoxă a eșit neîndreptățită și umilită, chiar și față de Biserica unită.

Eparhiile din Mitropolia Ardealului, cu un trecut glorios și noperitor în istoria noastră bisericească și națională, numai sub cetatea organizației șaguniane, care a servit de baza la legea de organizare bisericească, au putut să-și îndeplinească misiunea lor atât în păstrarea credinței strămoșești, cât și a integrității neamului nostru pe aceste plaiuri, bătute de atâtea furtuni veninoase și distrugătoare.

Astăzi prin suprimările bugetare își vede periclitată această organizație și prin ea însăși ființa și credința noastră.

Nu vede deloc justificată procedura statului prin revocarea, respectiv reducerea mijloacelor materiale pe cari statul este obligat în sensul art. 21 din legea de organizare a te pune la dispoziția Bisericii, cu atât mai vădit, cu această reducere nu s'a făcut în aceleași proporții ca și la celelalte biserici.

Invită deci Consiliul eparhial a interveni la Minister cu toată insistența, pentru ca organismul nostru, care datează de aproape 70 de ani, să nu sufere, — să facă pașii de lipsă, ca salarizarea personalului, să se facă în conformitate cu necesitățile eparhiei, arătate în repetițe rânduri Onorabilului Ministeriu.

Nr. 31. Raportorul Dimitrie Sgăverdia, prezintă propunere Comisiunii financiare, ca diurnele membrilor adunării eparhiale, să se stabilească, în sumă de Lei 300 pe zi, computându-se membrilor externi în plus, câte o zi la sosire și o zi la reîntoarcere, — plus speșele de transport în total Lei 57806'---

Adunarea eparhială stabilește diurnele membrilor adunării eparhiale la 300 Lei pe zi computându-se membrilor externi în plus, câte o zi la sosire și o zi la reîntoarcere plus speșele de transport, în total Lei 57806.

Nr. 32. Eshaurându-se obiectele întrate pentru sesiunea prezentă, adunarea eparhială decide:

Pentru autentificarea protocolului ședinței II și III se invită membrii aflători în Caransebeș să se întrunească în ziua de 12 Maiu 1931, orele 11 a. m. în localul cancelăriilor diecezane.

Prea Sf. Sa Dl Episcop, văzând astfel eshauriat programul de muncă fixat pentru această sesiune, în cuvinte izvorite din dragoste părintească, mulțumește tuturor pentru concursul dat, fie ca referenți fie că vorbind, fie prin sancțiunile date, aducând hotărâri însemnate pentru sfința Bisericii. Cu cuvinte calde mulțumește Prea Sfinția Sa pentru participarea deputaților de peste hotare și îi asigură de legăturile sufletești, care ne leagă de ei.

Împărtășindu-le binecuvântarea arhierescă le doarește, să se reîntoarcă în tihnă la vetrele lor. Cu aceasta se încheie ședința la orele 7 a. m.

În numele membrilor Adunării eparhiale, ia cuvântul deputatul Sabin Evuțian, mulțumind P. S. Sale, pentru modul cum s'au condus dezbaterile acestei sesiuni. P. S. Sa a însuflat încrederea și convingerea, că fie care sesiune a Adunărilor noastre eparhiale, va duce mai înainte naia Bisericii noastre. Dorește Prea Sfinției Sale sănătate și mulți ani, având alături dragostea și iubirea credincioșilor săi.

Președinte :

Notar:

**Dr. Iosif Tr. Badescu**

**Ing. Petru Fotoc**

Nr. 33. Comisiunea staverită sub Nr. 32 adunându-se în ziua de 12 Maiu 1931 ora 11 a. m. în cancelaria Consiliului eparhial, a autentificat protocolul ședinței a III-a și a IV-a.

Președinte:

Notar general:

*Dr. Iosif Tr. Badescu*

*Dimitrie Sgăverdia*

*Andrei Ghidiu, Dr. Petru Barbu, Ioan Murgu, Ioan Geția, George Noaghea, Nicolae Șofariu, Ing. Petru Fotoc, Aurel Moaca, Ppresb. Romul G. Ancușa.*

Nr. 2959 Șc. 1931.

## Notă oficială.

În editura „Bibliotecii Creștinului Dreptcredincios“ din Chișinău a apărut de curând opera cunoscutului scriitor bisericesc pe terenul misionarismului ortodox, M. A. Calnev, intitulată „Metodica Misionară“.

Doritorii de a avea această interesantă carte călăuzitoare de misionarism în bibliotecile lor, să se anunțe la Consiliul eparhial până la 1 Iulie a. c.

Costul unui exemplar este de Lei 20— plus Lei 2 porto poștal.

Caransebeș în 26 Maiu 1931.

Episcopul diecezan:

**Dr. Iosif Tr. Badescu.**

## Pogorîrea Duhului Sfânt.

Abia au trecut zece zile dela Înălțarea Domnului la cer și iată reînviată legătura Lui cu apostolii și cu toată Biserica Sa.

Nu putea El, acest Domn al vieții să lase în prada chinuitoarelor așteptări pe ucenicii Săi; nu putea ca iubirea Lui nemărginită să nu se vădască în grabă și mai înadins între văduviții Lui fii și mai ales nu putea să treacă peste acea divină făgăduință, care vorbea de trimiterea unui Mângăetor, Duhul Cel Sfânt, carele dela Tatăl purcede (Io XIV, 26, XV, 26).

Apostolii nu părăsiseră încă orașul. Iisus le zisesse doar înainte de a se urca întru mărirea Sa: *iar voi ședeți în cetatea Ierusalimului, până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus.* (Luca XXIV, 49).

Apostolii petrec răstimpul acesta în muncă și rugăciune; reîntregesc ceata cea știrbită prin căderea lui Iuda și prin sorți aleg pe Matia, care s'a numărat cu cei doisprezece apostoli. Desorientarea lor nu este complectă; ei împlinesc porunca Domnului care îi reținea în Cetate. Aci se organizează în vederea misiunii lor.

Ziua Domnului îi găsește pe toți împreună; erau adunați la rugăciune. Și acest sobor de apostoli în rugăciune fu în chip deosebit binecuvântat de Domnul, căci Scriptura spune așa: *„Fără de veste s'a făcut din cer sunet ca de suflare de vifor ce vine repede, și a umplut toată casa unde ședeau. Și li s'au arătat lor limbi împărțite ca de foc, și a șezut pre fiecare din ei. Și s'au umplut toți de Duhul Sfânt, și au început a grăi într'alte*

*limbi, precum le da lor Duhul a grăi“.* (Fapte II, 2-4).

Puterea Duhului nespusă este. Întâia carte a Scripturii, Facerea, ne spune că Dumnezeu cu Duhul gurei lui a pus tăria. Apostolul Ioan o asemuește cu suflarea de vânt, și tot așa ne spun Faptele sfinților Apostoli (Fapte II, 2 seq.)

Apostolii primiră darul grăirii în limbi străine. Și i-au înțeles pe ei, grăind, Partenii, Midienii, Elamitenii și Frighienii și alții (Id. 9-11) și se spăimântau toți și se mirau. Iar după ce unul din apostoli, Petru, lămurește lor tâlcul minunii, s'au botezat și s'au adăogat în ziua aceea suflete ca la trei mii. (Ibid. II. 41).

Au fost atunci și din aceia, cari n'au înțeles minunea. Ci ei batjocurind ziceau despre apostoli *că de must sunt plini.* Iudeii și toți acești sceptici și necredincioși sunt stămoșii bârfitorilor și necredincioșilor de astăzi. Despre unii ca dâșii Scriptura zice, *că ochi au și nu vor vedea, urechi au și nu vor auzi.*

Duhul Sfânt, Mângăetorul, pe lângă darul grăirii în limbile neamurilor, coboară în sufletele Apostolilor *tărie.* Este ea acea *putere de sus,* promisă de Mântuitorul Christos, fără de care ei nu pot să porniască din cetate întru propovăduirea Lui. Că Iisus le mai zisesse lor: *iată eu vă trimit pe voi ca oile în mijlocul lupilor* (Matei X, 16).

Așa și era într'adevăr. Săraci, neavând nici traistă nici căpătâi, neavând pregătiri nici știință de carte, fiii pescarilor, Apostolii, sunt trimiși să propovăduiască: bogaților de sărăcie, fățarnicilor de evlavie, de smerenie celor mândrii și tuturora de dragostea lui Christos. Și minunat de frumos îi încurajează în această supraomenească misiune Iisus Christos atunci când le zice: *Iar când vă vor da pe voi în soboare și înaintea domnilor și a împăraților, nu vă grijii cum sau ce veți grăi, că se va da vouă într'acel ceas ce veți grăi; că nu voi sunteți cei ce grăiți, ci Duhul Tatălui vostru este carele grăește întru voi“* (Id. X, 18-20).

„Și va da frate pe frate spre moarte și tată pre fecior, și se vor scula feciorii asupra părinților și îi vor omori pe dâșii. *Și veți fi urâți pentru numele meu“.* (Ibid. 21). Trist și chinuitor de adevărat prevăzuse Iisus *sabia* ce adusesse în lume; *sabia* ce avea să răpună răul, dar de vârful căreia nu vor fi cruțați nici cei cari sunt trimiși în numele Lui!

El, în divina Lui înțelepciune prevăzuse toate acestea și istoria faptelor apostolești, care este o istorie de chinuri mucenicești, începe decum dela trimiterea Apostolilor. Răsfoind pagi-

nile celor mai devotate și mărețe fapte, faptele apostolești, dela întâiele locuri întâmpină pe om emoția sfântă, care odinioară cucerise pe apostolii huiduiți, întemnițați și mai pe urmă omoriți.

Și de-atunci, dela memorabila zi a cincizecimii, când limbile de foc au aprins graiurile lor, apostolii și ucenicii lui Christos, docili ca oile și smeriți, huiduiți și loviți cu pietre de toți necredincioșii și răii, propovăduesc Numele cel sfânt al Lui!

... Duhul Sfânt care se pogoară astăzi este acoperământul lor!

## Din viața mucenicilor.

— Sf. Irina —

Răspândirea creștinismului, contra căruia păgânismul a mobilizat tot cece era putere, știință și înțelepciune, este cu adevărat o minune netăgăduită și cea mai evidentă realitate istorică. Deși învățătura creștină era binevestită de oameni simpli, fără vreo altă putere lumească decât iubirea nețărmurită și devotamentul până la sacrificiul morții față de Marele Invățător, totuși ea pătrunde cu ușurință în sufletul omenirii, deoarece purta în sine peceția divinității.

Mulți, nenumărați de mulți au fost ostentorii cari s'au luptat pentru de a duce creștinismul la cea mai înălțătoare biruință.

Intre aceștia, loc de frunte biserica noastră a dat și sfintelor femei martire, cari după cum s'a mai spus, prin sacrificiul vieții lor, viața neprihănită și plină de cea mai sfântă curăție, și-au pus-o în serviciul Evangheliei, dobândind cinste aleasă în viața bisericii creștine.

Asemenea a fost sfânta muceniță **Irina**. Singura odraslă a unor părinți păgâni cari stăpâneau peste un ținut din părțile răsăritului, sfânta Irina s'a dovedit încă din anii prunciei a fi o aleasă între alesele Domnului. Bogată și frumoasă — două perspective ce-i deschideau larg căile viitorului, ea era nădejdea pământescă a părinților săi. Dar, dupăcum s'a dovedit de cele mai multe ori, bogăția și frumusețea nu sunt prilej fericit de ridicare și apropiere de Dumnezeu ci îndeosebi prilej de pierzare sufletească și mai ales trupească. Cu toate că era fiică de domn cece se adăuga la calitățile de mai sus, mucenița Irina avu acea tărie de suflet — specifică inimilor alese — să înfrunte toate obstacolele și la șoaptele păcatului să nu cadă în mrejele *mândriei* care i-ar fi pierdut sufletul.

Dimpreună cu alte tinere de vrâstă și situația

ei, fu închisă de însăși tatăl său într'unul din castelele sale, unde li-se da o educație și o creștere pur păgână, de seamă, ca nu cumva să îmbrățișeze credința creștină.

Dar totuși voia lui Dumnezeu trebuia să biruiască, căci El o alesese ca prin ea să se arate puterea Sa. Astfel că primi botezul din mâinile preotului **Timotei**.

Pecetluită fiind cu harul ales, deacum avea să se pregătească pentru nenumăratele suferinți ce avea să le îndure.

O sută de opuri și-ar trebui pentru a arăta nenumăratele chinuri ce le-a îndurat fecioara și pentru ca să vestești pe deplin o viață atât de bogată în virtuți ca a sfintei Irina. Dar *fi-i mărit Dumnezeu, Tu adâncul bogăției și al științei, dă într'aripare cuvântului meu ca să preamăresc după cuvântă viața și faptele alesei Tale*.

Indată după primirea botezului, Irina avu o întâmplare ciudată în camera închisorii unde fusese aruncată acum. Văzu întrând pe fereastră un porumbel care i-a adus în cioc o ramură de măslin, apoi un vultur care i-a adus o cunună de flori și mai în urmă a venit un corb care i-a adus un șarpe.

Bătrânul său dascăl creștin, *Apellian* i-a lămurit după înțelepciunea sa cam astfel această minunată întâmplare.

*Porumbelul* înseamnă gândul ei nevinovat, iar ramura de măslin este pecetia sf. botez. *Vulturul* ca stăpân al păsărilor îi aducea prin cununa aceea cununa biruinței; iar *corbul* și *șarpele* nu erau și nu puteau fi altceva decât chinurile și torturile ce sfânta avea să le îndure pentru Christos.

Această explicare a întărit-o și mai desăvârșit, și ca una care era acum deplin creștină a sfărâmat și aruncat la ruine pe idoli cărora fusese silită să se închine până aci. Această purtare a ei a înturiat într' așa măsură pe tatăl său, încât uitând toată dragostea părintească ce-l lega de unica sa fiică, a dat aprigă poruncă să fie aruncată sub picioarele unor cai cari s'o sfarme sub picioare, dar cari nu i-au făcut nimic, ci l-au ucis pe dânsul.

Chinurile totuși nu încetară deodată cu moartea tatălui său, ci îndată fu aruncată într'o groapă cu tot felul de animale sălbatice; dar și aci Dumnezeu o păzi întocmai ca odinioară pe Daniil. I-s'au tăiat apoi picioarele amândouă pentru a nu mai putea merge să propovăduiască, dar aceasta a fost înzadar căci cei ce-o auziseră vorbind precum și cei ce auziseră de numele său, veniau și acum s'o asculte. Cuvintele ei, într'adevăr dumnezeiești erau sorbite cu mult neșat de cei ce-o ascultau și multe

suflete — ne spune sinaxarul — au urmat Măntuitorului.

Văzând păgânii că nici prin aceasta nu și-au ajuns scopul, au tras-o pe roată.

Sfârșită de puteri în urma atâtor chinuri suferite, dar mulțumită în suflet că „lupta cea bună a luptat și credința a păzit“, sfânta martiră Irina își dete duhul deodată cu revărsarea zorilor în ziua de 5 Maiu în care zi se prăznuște amintirea ei în biserica ortodoxă. Se spune că deodată cu nimicirea trupului, încă înainte de a-și da obștescul sfârșit, un înger mareț i-a adus pe aripe o sublimă aureolă pe care a lăsat-o pe capul ei. Iată enigma demult se deslegasc.

Aceasta a fost viața sfintei Irina.

**Dimitrie Anuțoiu**  
preot.

## Duh viu și materie moartă.

de: **A. U. Doloveanu.**

Unde mă voi duce dela Duhul Tău și dela fața Ta unde voi fugi? De mă voi sui în cer, Tu acolo ești, de mă voi pogori în iad, Tu de față ești. De voi lua aripile mele de dimineață și mă voi sălășlui la marginile mării și acolo mâna Ta mă va povățui și mă va ține dreapta Ta.  
(Ps. 138, 6-9.)

Omule tu ești scânteile de timp între două eternități indescifrabile, între două mistere zăvorite în șapte peceturi: *nașterea și moartea*.

Dar cu aceste cuvinte ce-am spus?...

Nu știm ce suntem nici ce vom fi... Nenumărate și groaznice sunt iluziile și scamatoriile acestei vieți uniforme. Te miști, gândești și ai aceleași veleități ca și semenii tăi, svârcolindu-te frenetic în vacarmul lumii. Obișnuita formulă de trai îți fură ochilor *Miracolul* ce te împrejmuie și tu nu-l vezi, căci ești orbit. Decând s'au desprins pleoapele pân'ce se vor lipi deapururi, aceleași fapte și se perindă'n filmări uniforme; *aceleași azi și aceleași mâine*. Și tu treci în goană pe lângă ele, fugărind, întărâtat, icoana sugestivă a vreunui gând caduc; și tu sbori sau te târești abuzulea'n tină, alunecând înainte pe unda *Timpului*. Ci nu-ți străpunge ființa ideea micimii tale față cu incomensurabilul *Mister*, ce te 'nvăluie? Nu te 'nfiori văzându-te cât ești de minuscul în fața imensității *Incomprehensibilului*, ce se 'ntinde dincolo de stăvilarele *Orizontului*, pe cari și s'au pironit privirile de tină?

Inchistat în carapacea acestei lumi, cauți să spargi barierele vederilor ce clădesc în zări *Orizontul*, pe care vrând a-l atinge, mai mult și se va depărta. Dar privește omule 'ndărătul tău, că alt *Orizont* te alungă. Tragică este vrerea aceasta de a scruta *Orizontul*! Buimăcăt și săcăuit de puteri și de gând, te vei întreba ce este dincolo de miraculoasele porți ale *Cerului*; ce este dincolo de dunga iluzorie, unde se 'ngemânează și se contopește baza cenușie a pământului cu neprihănitul

vinet al cerului. Privirile ținuite vor inscena pe pânza *Orizontului* epopeea omului în luptă cu stihilele cosmosului... *Minlea nu pricepe, urechea minte și ochiul înșală...*

(E adevărat că această iluzie e necesară în viață; căci omul trebuie să muncească, nu numai să se minuneze.)

Și totuși, privit-ai vreodată mersul uniform al vieții tale punctate de tic-tac-ul ornicului ce lovește cadențat în nahlapii *Timpului*?! Pretutindenți te întâmpină același etern indescifrabil *Mister*, aceeași *Vecinicie*, același *Sfinx*!...

Dănțuiești în monotomia aceleiași melopee; saltimbac pe aceeași frânghie; actor al aceleiași tragi-comedii, regisate de *Satan* și repetată la infinit.

Iată decorul de scenă pe care joci propria-ți farsă protagonule:

Undeva pe dunga cenușie a magicului *Orizont*, năzare și licăre o roșeață mată ce crește sub geana de raze cari străpung cerul și pământul. Și cum tot crește se 'nroșește pe 'ndelete și cum urcă agale scările cerului, potopul de lumină se cerne'n undiirea razelor aurii. Ci tu, omule cu capul înclinat spre humă, te frământă, gemi, scapi sudălmii, urăști, blastemi, cerșești sau huzurezi. Și la toate acestea pământul se 'nvârte din țâțani pasiv, insensibil; iar soarele urcă 'n zenit, sau descinde 'n arc pentru a trage prdeaua nopții involburată sau tăcută, pătată de caerii nourilor pribegi, sau limpede cu clipiri de stele și lumini și umbre fantastic forfecate de lună. Firea e atipită; doar, cândva vreun glas de vrețuitoare întârziată, sau de cobii nocturne, despică apele tăcerii. Și tu dormi, dormi ca 'ntotdeauna, somnul tău de altă dată.

Acesta este povestea vieții tale omule; aceasta este odiseea searbădă a existenții repețite ritmic dela zămisirea pân' la pristăvirea lumii. Dar poate nu ști, că orbecând în beznă după sclipiri înșelătoare ai pășit pe dunga *Hades*-ului? Nu ști că frânghia vieții tale după câteva clipite îți va pocni sub tălpi, și iată-te prăbușit și prăvălit abrupt în abis; dispari în hâu; te mistue pământul; căci din pământ ești, — după cum glăsuiește divina înțelepciune a evangelistului Ioan, care glăsuiește astfel: „*Ce este născut din trup, trup este, și ceea ce este născut din Duh, duh este*“.<sup>1)</sup> Omule, acum ești de gheață. Ai încremenit cu ultimul gând, ciupit și livida-ți față e crispată în expresia unei dorinți, moartă și ea odată cu sborul sufletului.

Dar, capul colcăe în flerbințeala unor imagini stranii, iar fantezia trage zăvoarele unor porți vrăjite, deschizând priveliștea unui univers bizar și utopic. Gândul zădărniceii vieții desenează pe canavaua închipuirii lumii ireale: *un peisagiu eshatologic*.

Și iată cum zugrăvește închipuirea acest instantaneu eshatologic, oarecum absurd; dar, cu toate acestea posibil:

Ca printr'o străfulgerare de curent electric cosmosul este paralizat în *nexul lui vital*. Totul a împietrit; totul este inert. Privește omule această priveliște lipsită de acel „*Duh care face viu*“;<sup>2)</sup> fără acel *elan vital, motor al existenței*, Ce sens ar avea o astfel de lume și astfel de creaturi moarte. ... Moartă este chiar tăcerea... Soarele s'a oprit din mers și privește 'n același loc... Răul nu mai gâlgăe în matcă. Valurile-i certai rețe au amuțit, cristalizându-se în forme colțuroase și 'n sclipiri sîdefate... Privește aici o copilă ino-

1) Ioan 3, 6.

2) Ioan 6, 63.

centă, care salta și desmierda păpușa; și a devenit și ea o păpușa. Se privesc cu ochi de sticlă și nu mai clipesc... Dincolo doi tineri stau închiși în găoacea unui proiectil năstrușnic, care trebuia să-i svârle în Marte, pentru a pune începutul unui Eden în care ei vor fi fiind Adam și Eva. Ați încremenit, însă, în ultima clipă a plecării, și voi și forța dinamică a proiectilului... Iată și un cămătar harpagon plecat cu brațele asupra vișelului de aur al banului; va sta și el deapururi țin-tuit în această poziție. Ce ironie a sortii!... Altundeva, un filozof demonstra, persuasiv, veracitatea concepției unui sistem monist-materialist. Dar a înglemenit și el după ce a rostit principiul, că: *materia este singură reală și unica forță care animă cosmosul*... Spune acum filozofule dumnezeului tău să miște firea și să toarne seva vieții și a mișcării în vinele lumii! Spune auditorilor tăi să te declare de *Christos*-ul lor! Spune le să te aplaude și să te proslăvească pentru că ai rupt pecețile *Misterului!* Sărmane demiurg unde-ți este forța? Cărmuește lumile!... Dar iată și un *dom* în care preotul într-o mistică transfigurare își pierde suflarea după grăirea seraficelor cuvinte: „*Duhul este care face viu; trupul nu folosește nimic*“.<sup>3)</sup> Iar gloatele ingenunchiate mor cu „*Amin*“-ul pe buze...

E groaznic de a mai continua cu aceste năstrușnicii. Căci ființa este furnicată de un curent sguđuitor, iar mințile năucesc. Capul vuvăie în năvala haotică a unor sumbre gânduri și inima svăcnește în galop de spaimă.

Bizareria acestei eshatologii, străduitu-s'a a o înfripa Upton Sinclair în „*Cataclismul*“, Carl Ciapek în „*R. U. R.*“ și E. Barbesse în frescele sale antimășiniste și pacifiste. Poate nici fantezia avântată și exuberantă a unui Hoffmann și nici chiar profetica forță de născocire a unui Jules Verne și nici imaginația opacă și rigidă a unui Edgar Allan Poë, n'ar fi putut concepe lugubra nălucire a unei catastrofe atât de inimaginabile și nspăimântătoare.

Privirile obosite închid între gene neînțelesul și 'n bezna din lăuntru tălăzuește unda unui pesimism desgustător: „*Deșertăciunea deșertăciunilor; toate sunt deșertăciuni!*“<sup>4)</sup> Dar, un fior imperceptibil începe a mișca strunele inimei, prinzând armonia altor sfere, ce tâlcuește despre al vieții rost. E glasul *Duhului* înăbușit până acum în lupta vieții efemere și deșartă de un sens mai înalt. Acum încep a și se lămuri în luciri magistrale profunzîmile cereștilor graiuri rostitite de Iisus; „*Eu sunt Învierea și Viața; cel ce crede întru Mine, de va și muri, viu va fi. Și tot cela ce este viu și crede întru Mine nu va muri în veac*“<sup>5)</sup>

Omule unde este cugetul tău acolo-ți este și sufletul. Căci „*cugetul trupului este moarte, iar cugetul Duhului este viață și pace*“.<sup>6)</sup>

Smulge-te cu duhul și gândul din contingenta, privește-ți viața sub *specia eternității*, — dincolo de cușca de sgară și de pojghița opacă a *Orizontului*, ce te ține incopiat. Privește dincolo de *Timp* și *Spațiu* prin oceanul **Credinței**, și vei zări din nouorul de păclă al intereselor imediate, veridica și reala existență a unui suflu imponderabil care *vivifică Totul*.

Dreptul Iov mărturisește despre acest Duh mistic

zicând: „*Duhul lui Dumnezeu m'a făcut și suflarea Atotputernicului mi-a dat viață*“.<sup>7)</sup> Și întru *Dănsul* *viem, ne mișcăm și suntem*“.<sup>8)</sup> „*El dă tuturor suflare*“.<sup>9)</sup>

Viața nu are rațiunea existenței decât în baza acestui tainic *Duh*. Deasemenea nici materia nu are rațiunea existenței în sine fără *Spirit*, deși e o entitate reală. Materia fără *sufnul mistic* al *Duhului* nu poate exista; căci *El este alfa și omega*, începutul și sfârșitul; *El este „pâinea vieții”*.<sup>10)</sup>

Materia este numai un *inveliș caduc* al ideii spirituale încorporată și materializată din chibzuința unui plan divin. Toate lucrurile vizibile sunt embleme. Ceeace vezi acolo nu e totuși pe propria-i socoteală. Tot ce există este o emblemă a *Vecinicii*; iar tu omule ești *prototipul*, simbolul *Vecinicii* închis în găoacea *Timpului* și *Spațiului*. Tu ești scântee din divinitate. Esența vieții din tine, care se numește pe sine „*Eu*“ este un suflu al ceriului. *Eul divin* se revelează pe sine în om. Un singur templu este pe lume — zice piosul Novalis — și acesta este *corpul*. Această idee a vânturat-o în lume acum două milenii *apostolul* *neamurilor* zicând: „*Au nu știți că sunteți casa lui Dumnezeu și Duhul Lui locuiește întru voi*“.<sup>11)</sup>

Nu operele tale de moloz și țărănă purtate pe aripile aceluiaș *acum*, ce a dispărut odată cu pronunțarea lui, ci *Duhul, este vecinic*.

Natura este pentru tine omule, *Cartea sfântă* scrisă de mâna *Creatorului*. Cetește de ai *credința!*

Privește și contemplează decorul feeric al acestei *Cărți* pictate de un divin penel, — și vei rămâne înmărmurit cum acest furnicar de oameni care se 'nvârtește în domul sacru al Naturii vede degetul lui Dumnezeu imprimat pe toată podoaba *Firii*.

Unde este dumnezeiasca înțelepciune pentru a descifra acest *Apocalips*, scris de Dumnezeu în toate culorile și mișcările, rostit în toate accentele de bucurie și durere ale miilor de făpturi și 'n miile de glasuri ale armonioasei Naturi. *Orce lucru cât de neînsemnat ar fi pentru credincios e o Jereastră prin care sufletul privește spre Dumnezeu*.

Chiar pe un gânditor ateist — dacă ar fi posibil un astfel de gânditor — trebuie să-l minuneze acest vârtej de forțe care balansează echilibrul existenței: înalt ca *Nemărginirea* și vechi ca *Vecinicia*.

Țini cursuri savante despre electricitate și dacă te întreb. ce este ea în fond, de unde vine și unde merge? Ridici din umeri; și tăcerea-ți este răspunsul. Știința a făcut pentru om mult bine; sărmană este, însă, știința care voește să escaladeze adâncă înfinitate a *Neînțelesului*. Lumea în veac va rămâne o minune uimitoare, nepătrunsă și magică, pentru oricine va medita asupra ei.

Ce sunt axiomele, sistemele, și aforismele tale, omule, pe lângă simplele cuvinte, dar etern valabile ale *Scripturii* dacă nu niște vedenii gângurite și meșteșugit zidite de un ciment de logică moartă și incoherentă. *Ochii de tină nu vor putea să vadă nici odată cele duhovnicești, ci numai ochii credinței văd mistică realitate a Duhului*.

Gândește-te la viața ta omule; căci chiar de ai fi cel mai sărman dintre fiii pământului, ea nu este un vis zadarnic, ci o *realitate solemnă*. Gândește-te că 'n

3) Ioan 6, 63.

4) Ecclesiastul 1, 2.

5) Ioan 11, 25-26.

6) Romani 8, 6.

7) Iov 33, 4.

8) Fapt. Apost. 17, 28.

9) Idem 17, 25.

10) Ioan 6, 48.

11) I. Cor. 3, 16 cf. 6, 19.

tine este încătușată o fulgerare a Minunii divine. Ești casa lui Dumnezeu și Duhul Lui locuiește în tine. „Iar de locuiește întru voi Duhul Celui ce a sculat pe Iisus din morți, va face vii și trupurile voastre cele muritoare pentru Duhul Lui ce locuiește întru voi.“<sup>12)</sup>

Nu trăiți după trup, pentru că „cugetul trupului este moarte“, ci După duh, căci „cugetul Duhului este viață și pace“.<sup>13)</sup> „Iar cece sunt în trup lui Dumnezeu a plăcea nu pot“.<sup>14)</sup> „Și de veți omori cu Duhul faptele trupului veți fi vii“.<sup>15)</sup>

Iată deci ce ești tu omule: scânteie din divinitate intrupată, și vei fi Duh în Duhul lui Dumnezeu și trup în trupul mort al pământului. Căci „ce este născut din trup, trup este și ce este născut din Duh Duh este“.<sup>16)</sup>

Închinăciune cade-se a-Ți aduce Ție deapururi, Duh al vieții; căci ceriurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria și glasuri de ape și luna și soarele și ciocărlia în cristalul dimineții și tunetul din ceriuri cu bice de foc ce n'fricoșează firea.

Doamne, minunată este podoaba mâinilor Tale. Toate întru chibzuință le-ai zidit: întunerecul nopții și lumina soarelui. Tu ai întins zăbranicul ceriului ca un cort boltindu-l deasupra grăuntelui de humă a pământului. Tu ai rostit din îndemnul unui tainic gând, pe om, jivini mici și mari, apele cele de sus și cele de jos, peștii mărilor și paserile cerului. Întru înțelepciune le-ai zidit pe ele. Plin este ceriul și pământul de alcătuirile Tale!...

Mărire se cuvine întru ale Sale creaturi, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Amin.

## Cuvânt festiv.\*)

Incânt iubirii mei confrăți, fără prealabila mea învoire și fără a mai cerceta că oare eu, om bătrân, mai corespund vremurilor moderne, m'au însărcinat cu ponderoasa misiune, ca aci în fața unui public select, să rostesc cuvântul festiv cu ocazia jubileului de jumătate de veac de păstorire sufletească a distinsului și mult veneratului Părinte Protopresbiter tractual: mă execut cu resemnare, cu încrederea în Dumnezeu, care insuflă și dă curagiu, dar și apelând la indulgența strălucitei asistențe.

Anticip cu modestie, că amăsurat mentalității și a jurstărilor în care trăesc de aproape cincizeci de ani de preoție, puterile spirituale nu-mi permit a ieși din cadrul nivelului de cultură în care am trăit, și rog să nu se aștepte la ceva miraculos.

\*

Serbătorim un preot distins, vreau dar ca să nu ies din acest cadru.

Ca niște umili slujitori a Mântuitorului și ca conducători firești a bisericii celei vii, preoții, să avem ca deviză enunțiațiunea Apostolului neamurilor, carele

12) Romani 8, 11.

13) Idem 8, 6.

14) Idem 8, 8.

15) Idem 8, 13.

16) Ioan 3, 6.

\*) Rostit de preotul Sinesiu Bistreanu cu prilejul jubileului P. O. D. Protopresbiter Andreiu Ghidiu, în catedrala din Caransebeș.

scria Corintenilor: „Așa să ne socotească pe noi oamenii, ca pe niște servitori ai lui Christos și ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu“. (I 4. 1.)

Ca preoți și succesori ai unora, cari cu puțină pregătire de carte, știau să se impună atât credincioșilor ce păstoriau, cât și altor neamuri nebinevoitoare, trebea ca să le urmăim cu conștiințiositate, ca să ținem la nivel ortodoxismul, biserica strămoșească și neamul, mai cu seamă în aceste timpuri critice și de grea încercare.

Înaintașii preoți își aveau ca apostolat: moralitatea și religiozitatea ca cerințe cardinale. Și apoi mai erau călăuziți de sacra iubire de neam.

Și oare noi ce suntem? Cari dintre noi — preoți sau laici — n'a riscat să se urce vr'odată pe un munte ori deal mai înalt, și ajuns în culme să arunce o privire în vale și să contempleze puzderie de orașe și sate, care îți dau aparența unor căsuțe de carton — cum obișnuesc copilașii în jucăriile lor, — sau privind spre ceriu, spre seninul astrelor... să nu admire măreția marelui opere a Făcătorului?!  
Și preotul e slujitorul Acelui mare Făcător, Dumnezeu! Preotul represintă, face legătura nevăzută, între Dumnezeu și om.

Să ne mai amintim și împrejurarea, că bunăoară un cărturar sătesc încă își are îndatorirea față de semenul său, și adevărat cu un sfat potrivit priceperii sale; dar oare preotul, conducătorul firesc, celce e părinte, și n'o face aceasta cu toată ardoarea?!  
E un fel de apostolat acesta, care se face aeeva, când preotul se desbracă în realitate de patimile meschine; iar sfatul se dă mai cu seamă prin exemplul vieții sale.

Știe oricare, că de multă vreme: credința divină stă în luptă continuă cu știința profană.  
Idealul preotului însă se fie tot apostolul Pavel, carele susține, că: „tuturor serv m'am făcut!“  
E sublim a fi considerat ca păstor sufletesc, dar s'o știe fiecare, că aceasta e îmbinată cu multă responsabilitate.

Sunt preot și încă într'un sat obscur, și totuș idealul meu e acest sat cu căsuțe modeste și cu oameni simpli dar cinstiți.

Mai știu și aceea, că deși sunt preot, dar mai sunt și om, și încă om cu porniri nu totdeauna netede.

Greșesc adesea, dar greșala mea e un dezastru pentru biserică, că neamul meu nu e îngăduitor, e adesea bârfitor și-i place să rîdă de greșelile preotului său, Alte neamuri, poate mai culte, nu proced astfel, căci raționează: că om e și preotul, și apoi mai au și ambiția a nu-și deoși biserică și pe slujitorii ei.

Misiune și apostolat se indeplinește, când preotul ține la curățenia corporală și sufletească, precum și la sfințenia marelui profet Ioan botezătorul.

Misiune și apostolat e onestitatea, că cel onest nu-și pierde aureola ce-i încunună fruntea; fie el insultat, bătut, întemnițat și omorât chiar. Cândva se va face lumină și cel onest e reabilitat.

Capacitatea, onestitatea și moralitatea nu se pot jefui, nici prin persecuții, ori calomnii, or decrete.

Bine ar fi ca tinerimea să primească educație morală, care e cea mai sublimă operă umană, e continuarea opere dumnezeiești, e creația sufletului.

Religia netezește sufletele și nimicește pornirile rele. Omul religios e al ordinei, al păcii și de folos societății.

Virtutea ne îndeamnă a îndeplini îndatoririle ce-



tănești, ne impune stîmă și demândă să disprețuim lingușirea.

Imi amintesc că P. S. Păriețe Episcop ne zicea într-o pastorală, că preotul e încredințat cu'n favor care s'a denegat ingerilor: darul deslegării de păcate.

Adâncească preotul ferul plugului în sufletul creștinului, și d'acolo smulgă buruiană pornirilor rele! Scormonească cu stăruință printre cutele și unghiurile inimii omenești... dar să se întrebe și pe sine: cum i-a fost viața?

În parohie obvin obstacole, decepții, dureri sufletești; să nu descurajeze, să le combată cu blîndețe.

Apostolatul mai pretinde ca preotul să nu se demită la înclinări plebeice, că se dă dovadă de sărăcie spirituală; iar din potrivă să nu ajungă în prăpastia fuduliei, pozând pe domnu.

Ochiul e o simplă materie din corpul omului și e muritoare aceasta materie, și totuș ochiul acesta cucerește într'un moment lumea pîn' la soare și pîn' la stele, ba ajunge dela răsărit și până la apus.

Oare ochiul lui Dumnezeu să n'ajungă a vedea și a cerceta stadiul misiunii și apostolatului fiecărui preot?...

Sfînta cruce să fie tuturora simbol de mîntuire, că pe ea posează chipul blînd al Mîntuitorului, aci dăm de ranele pricinuite prin spini din cunună, picături de sânge sfînt și ochiul muribund ne privește iertător.

\*

Incercai — după mîrginita mea putere intelectuală — să schițez pe scurt misiunea și apostolatul preotului, și am făcut-o aceasta nu din alt motiv, ci din îndemnul că sîrbătoritul mult venerat — preot este — și în intervalul acestor cincizeci de ani, misiune și apostolat a dovedit.

Iubitul și veneratul nostru înaintestătător tractual e de naștere din părinți țărani de frunte din frumosul Ardeal, frunțașă comună Dedu și e născut la anul 1849 Ianuarie 15. Școala primară a cercetat-o parte în sat parte în Reghinul săsesc. Gimnaziul în Blaj și tot acolo a depus examenul de maturitate cu finea anului școlar 1870. Teologia din Sibiu a frecventat-o în anii 1870—1873, bucurându-se de deosebita protecție a fericitului mare Metropolit Șaguna. Studiile academice-universitare le-a complectat parte în Viena parte în Lipsca, reîntorcându-se acasă cu testimoniu de valde-bonum și cu decretul de profesor.

Era în anul școlar 1880-1881, când neuitatul și fericitul fost episcop Ioan Popasu, Arhiepiscopul providențial și mult prevăzător, îngrijorat a înzestra instituțiile culturale de sub arhipăstorirea sa cu bărbați distinși și devotați bisericii, institue la teologia de aici pe tânărul profesor Andrei Ghidiu.

De rîndul acesta nu i-a fost profesoria de lungă durată, căci devenind vacant protopresbiteratul Oraviței, tot prevăzătorul neuitat Arhiepiscop designează de viitor protopresbiter al acestui vast protopopiat pe profesorul Andrei Ghidiu.

Preoțimea și învățătorimea l-a primit cu dragoste, căci avea convingerea că ce derivă din voința marelui Arhiepiscop, e bine.

Și tânărul protă, prin înfățișarea-i simpatică, manierele fine, erudiția adîncă, vorba dulce și expresia blîndă, cucerește.

Înțelept și conștiincios în misiune, cu tact și stăruitor în apostolat, și foarte activ pe teren pastoral, cultural și național, câștigă încrederea tuturor, așa și a vestiților corifei naționali Manglică, Maniu, Trailă, Muntean, Lepa ș. a., înecat ei îi cedează cu dragoste — local de cinste și'a efacerie naționale. ---

Scurt timp, vre-o șase ani a condus protopresbiteratul Oraviței, dar în acest interval de ani a dovedit activitate febrilă.

Preoțimei și învățătorimei a fost părinte, frate și prieten, captivându-i prin blîndețe și bunătatea inimii; iar erudiția sa a impus și străinilor.

Fără ostentare pot să spun că și-a îndeplinit misiunea și apostolatul.

Ca protopresbiter la centrul diecezei, conduce acest tract de peste patru decenii.

Și aci a dovedit vrednicie, zel și activitate atât pe teren bisericesc-școlar, cât și național, pururea în fruntea tuturor evenimentelor naționale; iar în vremile de restriște a avut și partea de persecuție.

Pentru imparțialitatea și abilitatea sa a fost adesea încrezut din partea superiorilor cu misiuni delicate și de mare importanță.

Este unul dintre cei mai de seamă membri în toate corporațiunile bisericești, ca: deputat al adunării eparhiale și consilier al consiliului eparhial, consilier metropolitan și deputat în congresul național metropolitan. Într'un rînd ne-a reprezentat ca senator în parlament.

„Astra“, vechea instituție culturală îl are și de președinte ca director al despărțămîntului Caransebeș.

Pentru stăruitoarea sa activitate a fost decorat cu: „Răsplata muncii pentru biserică clasa I-a“ și cu „Coroana României în grad de ofițer“.

Casătorit cu distinsa nepoată de frate a fericitului Arhiepiscop Popasu, a avut de soție femeia cu înaltă cultură, aceasta l-a dăruit cu doi feciori.

Nemilosul destin însă l-a împărțășit și cu dureri sufletești și încă amare. Vrednica consoată se mută la cele vecinice și încă de timpuriu și când era mai mare lipsă de ajutorul ei, de îngrijirea mamei la educarea copiilor. Apoi primul fecior — Tit — moare după ce câștigase diploma în drepturi, al doilea fecior — Constantin — un talent deosebit, luând diploma de medic, moare și el.

Durere ce se potrivea cu disperarea! Sîrbătoritul nostru e nevoit se îngrijească de morminte scumpe și iubile; plîns'a și oltat'a cu amar. Si cu ce s'a ales?

Mormintele s'au înfocnit, lacrimile s'au șters și oltatul l-a dus vîntul.

Și ce i-a mai ramas? Singur în lume, străin într'ăi săi.

Dar nu e singur, căci îl împresoară cu dragoste și stîmă: preoțimea tractuală.

Și-l sîrbătorește distinși prieteni și cunoscuți. Trebuie însă să admirăm stoicismul, stăruința de fier, care l-a întărit să înfrunte atâtea lovituri.

Avea însă de acasă, dela vatra părintească, înfiltrat în suflet credința și încrederea, că: tot ce derivă dela Dumnezeu e cu cale și să primim cu resemnare.

Sîrbătoritul nostru posedă un suflet curat, închinat lui Dumnezeu și o inimă curată închinată nouă și aceluia.

Să ne traiască!

Sinciu Bistreanu, preot.

## ȘTIRI

**Di Profesor Nicolae Iorga — Ministru Președinte — la Caransebeș.** Eri, Sâmbătă dimineața, orașul nostru s'a bucurat de distinsa vizita a Dnui Profesor Nicolae Iorga. În „Piața Unirii“, în mijlocul unei mari mulțimi, Prea Sfințitul nostru Episcop îl saluta în numele bisericii noastre eparhiale, împreună cu Consilierii săi eparhiali și cu profesorii Academiei Teologice. Accentuând, că înainte de asta ne-a mai cercetat de două ori, adus de dragostea lui pentru noi, pentru de a ne întări, și de aceea îi seamănă acele călătorii cu călătoriile misionare ale Sf. Apostol Pavel; la care dragoste se adaugă acum și prestigiul sfințicului Majestații Sale, a cărui înțelepciune i-a încredințat conducerea Țării. Se bucură și are nădejdea, că marele fiu al Bisericii noastre și marele istoric va lua sub protecțiunea sa interesele Bisericii și orașul nostru, — oraș cu trecut glorios, dar acum, în urma vitregității timpurilor, ajuns la situația redusă de azi.

După aceasta, în numele orașului Caransebeș îl salută Primarul Mihail Pătrășcanu cu o vorbire mai lungă. terminate acestea, D-I Prim-Ministru, urcând tribuna, în vorbirea adresată publicului mulțimește P. S. Sale pentru căldurosul salut, ce s'a ostenit a-i aduce; mulțimește primarului și cetățenilor cari sunt urmașii bravilor grăniceri. Ca atari îi îndeamnă să urmeze drumul drept, al mamei și al cinstei, de care depinde soarta Patriei.

După ce se înfățește cu Prea Sfințitul Episcop și cu cei din jurul său, — exprimându-și regretul că nu poate să viziteze pe P. S. Sa acasă — pornește cu automobilul mai departe, însoțit de uralele mulțimii.

**Cine sunt comuniștii?** Intr'o comună din apropierea Cernăuților numită Babin sunt și câțiva comuniști. Până în prezent aceștia nu și-au arătat adevăratul lor caracter, dar o întâmplare proaspătă vine și le dă în vileag urtele lor apucături. Așa, întâmplându-se într-una din zilele trecute să moară unul din „tovarășii lor“, familia răposatului a înștiințat pe preot de ziua înmormântării. Dară terorizat de acești sinistri scandalagii, de tovarășii comuniștilor mort, preotul nu poate săvârși înmormântarea în ziua defiptă, ci o amână pe mânc-zii, doar-doar spiritele agitate se vor potoli. Totuș, mânc-zii opt tovarășii bruscând sentimentele și dorința familiei celui răposat, își înmormântează tovarășul fără preot, sub motiv că principiile lor „nu admit religia“. De sine înțeles că autoritățile au arestat pe cei opt comuniști și i vor pedepsi în mod exemplar, *căci în țara noastră n'au ce căuta aceia cari nu admit religia, batjocuresc sentimente firești și de familie — pe care ei încă n'o recunosc!*

† **Veniamin Bălan** fost peste patruzeci de ani păstor credincios al parohiei din Cacova, a adormit în Domnul zilele trecute. Dragostea confrăților s'a arătat așa de frumos, că la înmormântarea veteranului preot au participat în număr de șasesprezece.

† **Vasilie Murgu**, un înțelept slujitor al turmei lui Christos, din comuna Cielova-montană, a trecut la cele eterne după o păstorire de aproape jumătate de veac în comuna aceasta, în Moldova-nouă și Padina-Matei.

Domnul Dumnezeu sa-i odihnească în rândurile Dreptilor Săi!

## Licitație minuendă.

În baza încuviințării Ven. Consiliu Eparhial Nr. 2555 E. 1931 se publică licitație minuendă pe ziua de 7 Iunie a. c. la ora 11 a. m. pentru repararea bisericii ort. rom. din Broșteni, protopresbiteratul Oraviței, cu prețul de esclamare 35.750 Lei.

Licitanții vor depune vadiul de 10% în numerar sau hârtii de valoare.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a încredința lucrările aceluia, carele oferă mai multă garanție.

Condițiunile speciale și Devizul se pot vedea în Dumineci și sărbători la oficiul parohial din Broșteni. Comuna bisericăască nu rebonifică spese de deplasare, diurne sau alte cheltueli.

Contractul devine valabil pentru întreprinzător îndată la încheiere, iară pentru comuna bisericăască numai după aprobarea lui de către Veneratul Consiliu Eparhial.

Broșteni, din ședința consiliului parohial ținută la 3 Mai 1931.

**Ilie Ciorei**

președinte

**Simeon Alexiu**

notar

## Publicațiune de licitație.

Pe baza încuviințării Venerabilului Consiliu eparhial din 19 Maiu 1931 No. 2937 E ex 1931, se publică licitație cu oferte închise, pentru facerea de nou a scaunelor din sf. biserică ort. rom. din Bocșa-montană.

Licitația se va ținea la 7 Iunie 1931 ora 3 după amiaz, în localul fostei școale confesionale.

Lucrarea se va da în întreprindere prin licitație publică cu oferte închise; ofertele se iau în considerare numai dacă sunt prezentate înainte de deschiderea licitației.

Planul și devizul de spese se pot vedea zilnic la Oficiul parohial din loc.

Cei ce doresc a lua în întreprindere această lucrare, vor prezenta ofertele lor împreună cu vadiul de 10% în bani gata sau hârtii de valoare.

Consiliul parohial își rezervă dreptul a decide asupra ofertelor intrate, fără considerare la rezultatul licitației și nu plătește concurenților nici diurne, nici spese de călătorie, nici altfel de spese.

Bocșa-montană, 27 Maiu 1931.

**Presidiul consiliului parohial.**

## Licitațiune.

No. 300.1931 not. public. În baza cererei făcută în procesul verbal, dresat de mine, sub numărul susindicat aduc la cunoștința publică, că în ziua de 5 Iunie 1931, ora 3 după amiază, în localul băncii „Prima Casă de păstrare societate pe acțiuni din Caransebeș”, se vor vinde, cu intervenția noastră, la licitație publică, contra plată imediată și preluare imediată 943 bucați acții ale Băncii Sebeșana din Caransebeș, în valoare nominală de 190.300 lei, cu cupoanele din anul 1927 și 8 bucați acții a Băncii Centrale pentru industrie și comerț societate pe acțiuni din Cluj, în valoarea nominală de 2000 lei, cu cupoanele din 1927.

Caransebeș, la 23 Mai 1931.

**Gheorghe Repede**

notar public.

## Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 537/1931 cf.

### Publicațiune de licitațiune și condițiile de licitație

În cauza de executare pornită de urmăritoarea firma Prima Casă de păstrare din Caransebeș contra urmăritei Ana Spacholtz din Caransebeș la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881 asupra 1/3 părți a imobilului înscris în cf. a comunei Caransebeș (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) No. coalei cf. 1231 sub A. I. 2, 6-7 No. top. 2969 Casă la vii No. T/13 de 224 stp. No. top. 2970/1 grădină la vii de 200 stp. 2986/3 arătură la vii 3 jug. 1021 stp. cu prețul de strigare de 17,499 lei 99%.

Pentru încasarea creanței de 6200 lei capital, interese 131/2% dela 14 Noembrie 1929, spese de proces și de executare 800 lei fixate până acum, spese de 800 fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 30.200 lei capital și acc. a Băncii Centrale Șvăbești din Caransebeș.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **27 Iunie 1931 ora 10 a. m.** în localul oficial al cf.

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic decât prețul strigării (art. 6 al legii din 11 Iulie 1930).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătorese, drept garanție, 10% din prețul strigării în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat ori să predeie același delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 NLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai ureat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la același procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 25 Februarie 1931.

**Leo Pető** m. p. jud.

**Ioanoșiu** m. p.

pentru conformitate:

**Ioanoșiu** p. dir. cf.

## Judecătoria rurală Teregova inst. c. t.

Nr. 372.1931 c. f.

### Extras din publicațiune de licitație cu condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul Nichel Boieru din Feneș contra urmăritorului Crișan Orbulescu la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiune execuțională asupra imobilelor înscrise în cartea funduară a comunei Teregova, No. pag. 4323, Intravilan de 33 stj. p. în valoare de 5000 lei întreg pentru încasarea creanței de 21000 lei — bani capital interese de 12% dela 1 Aprilie 1929, spese de proces și de executare de 2514 lei — bani fixate până acum spese de 678 lei — bani fixate acum pentru cererea de licitațiune; prețul de strigare se stabilește în suma de evaluare indusă de creditor redusă cu 25%.

Urmăritul nemulțumit cu această evaluare, este în drept a cere în termen de 8 zile dela stabilirea valorii prin experți.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **9 Iunie 1931 ora 11 la instanța cărții funduare Teregova.**

Teregova la 17 Februarie 1931.

**A. Comoroșan** m. p.  
judecător

**I. Bica** m. p.  
dir. cf.

Pentru conformitate:

**I. Bica** director cf.

## Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 246 și 253 Port. 1929.

### Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoria mixte din Caransebeș de sub Nr. 14 și 3106/1928 efectuându-se execuțiunea la 23 Martie 1929 în favorul urmăritorului Ioan Dragulete din Glimboca reprez. prin avocatul Dr. Dimitrie Novacescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 1856 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supra-sechestrate cari s'au prețuit în 5000 Lei — bani și anume: un cal și o iapă roșie se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoria mixte din Caransebeș de sub Nr. 2596/1929 G. pentru încasarea creanței de 1856 Lei — bani capital cu 12% interese din 2 Ianuarie și 9 Iulie 1928 și spesele de 2153 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 16 Iunie 1931 la orele 1 p. m. în comuna Glimboca la locuința urmăritorului** și toți aceia cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107, 108, din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a Legii LX dir 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 18 Mai 1931.

Sef Portărel **Radulescu**

**Corpul portăreilor Tribunalul Caransebeș.**

Nr. 61 Port. 1931.

**Publicațiune de licitație.**

Sub semnătul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 4694/1930 efectuându-se execuțiunea L. 12 Februarie 1931 în favorul următoarei Banca Banatului din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Cheorghe Ianculovici domiciliat în Caransebeș pentru suma de 11.500 Lei -- bani capital și acces. mobilele sechestrate cari s'au prețuit în 7800 Lei -- bani și anume: nouă mese de brad, 32 scaune, una teighea acoperită cu zinc, un galantar cu gișmuri, opt mese de brad, 28 scaune, patru mese de brad, șase scaune diferite, nouă bănci de brad, una masă lungă, două oglinzi mari, două lavoire, două garderobe maron, două oglinzi potrivite, trei garderobe maron, una oglindă tealetă se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 1287/1931 G. pentru încasarea creanței de 11.500 Lei -- bani capital cu 12% interese din 5 August 1930 și speșele de 3205 Lei staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 11 Iunie 1931 la orele 11 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.**

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 18 Mai 1931.

Portărel: **Radulescu****Corpul Portăreilor Tribunalul Caransebeș.**

Nr. 546 Port. 1930.

**Publicațiune de licitație.**

Subsemnătul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 3886/1928 efectuându-se execuțiunea la 10 Septembrie 1930 în favorul următorului Alionte Traian din Caransebeș, reprez. prin avocatul Dr. Dimitrie Novacescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 4679 Lei -- bani capital și acces. mobilele sechestrate și supra-sechestrate cari s'au prețuit în 5006 Lei -- bani și anume: Șapte sticle à 1 kgr. cu Vermuth, trei sticle à 3 sferturi kgr. sampanie, trei sticle à 3 sferturi vin, cincizecișicinci sticle cu bere, șapte cutii mici conserve alimentare, patru cutii mari conserve alimentare, treizeci și opt farfurii mari, șasezecișidouă farfurii mici, optzecișunu pahare pentru vin mici, unasută pahare mari pt. vin, nouăsprezece pahare mari pentru bere, opt sticle à un kgr. liqueur, opt sticle à un kgr. cu vin infundat, patru mese de brad mobile, opt scaune de brad mobile, treizeci mese de brad prinse în pământ și șasezeci scaune de brad prinse în pământ se vor vinde prin licitație publică. Deci în urmă decizului Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 5453/1930 G. pentru încasarea creanței de 4679 Lei -- bani capital cu 12% interese din 2 Maiu 1928 și speșele de 1540 Lei -- bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 13 Iunie 1931 la orele 11 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107,**

108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 15 Mai 1931.

Șef Portărel **Radulescu****Judecătoria rurală Teregova inst. c. f.**

No. 373/1931 c. f.

**Extras din publicațiune de licitație cu condițiunile de licitație.**

În cauza de executare pomită de următoarea Bancă Poporală s. a. filiala în Teregova contra urmăritei Floarea Oiaru măritată Rateș din Mehadica la cererea următoarei Judecătoriai ordoană licitațiune execuțiională asupra imobilelor înscrise în cf. a comunei Căptoare No. pag. 331, No. top. 90 Carpiniș de 1 jug. în valoare de 10000 lei pentru încasarea creanței de 12000 lei -- bani capital interese de 15% dela 5 Iunie 1930, speșe de proces și de executare de 1728 lei fixate până acum speșe de 558 lei 50 bani fixate acum pentru cererea de licitațiune. Prețul de strigare se stabilește în suma de evaluare îndusă de următor care a rămas definitiv cu 25%. La prima licitație nu se poate vinde imobilul sub acest preț.

Fixează termenul pentru înierea licitațiunei pe ziua de **10 Iunie 1931 ora 10 în casa comunală Mehadica.**

Teregova la 18 Februarie 1931.

**A. Comoroșan** m. p. jud. **Ioan Bica** m. p. dir. cf. pentru conformitate:  
**I. Bica** director de cf.

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

**VILA DOBOȘAN**  
**DIN BĂILE ERCULANE**

Otel cu bun renume aproape de centru. -- Apaduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumusețe rară. -- Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Maiu până la sfârșitul lui Octomvrie. -- Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Dobosan” în Băile Erculane.